

er antydet fra flere Sider, at Sagen vil gaa til et Fællesudvalg, eller om den vil blive afluttet hermed, ved jeg ikke i nærværende Dieblit. Men kommer det til et Fællesudvalg, er det virkelig ikke Meningen, at man skal gaa til et Fællesudvalg med den Formening, at det ene Thing holder paa Sit og det andet Thing holder paa Sit. Meningen med et Fællesudvalg maa dog være, at man ved fælles Forhandling og fælles Smødekommene skulde kunne komme til en Overenskomst, som maatte være nogenlunde billig fra begge Sider, og det er fra alle Sider, mener jeg, at man maa se Sagen. Derfor kunde jeg ønske, at man brugte det yderste Middel, man har, nemlig Fællesudvalg.

Sauerslev: Det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstillerne, ankede over, at man ikke i Folkethinget havde angivet nogen Grund, hvorfor man ikke var gaaet til den høiere Maximalgrad for Tillæget. Jeg har to Grunde, hvorfor jeg tror, at det er en heldig Grænse, der er sat. Den første Grund er den, at jeg i Modsetning til den ærede sidste Taler bestemt maa have, at her er Tale om et Dyretidstillæg, ikke et Tillæg til Lønningerne i Almindelighed. Det oprindelige Tillæg blev givet under den udtrykkelige Benævnelse Dyretidstillæg, og denne Titel er ikke bleven forandret før nu i de senere Aar. Naar Tillæget altsaa maa betragtes som et Dyretidstillæg, maa jeg bestemt gjøre gjældende, at det er de lavest lønede Embeds- og Bestillingsmænd, der særlig maa søle Trykket af Dyrtiden, og som Sølge deraf maa det særlig være dem, der maa komme i Betragtning, naar man overhoved skal blive ved at give et saadant Tillæg. Men der er ogsaa en anden Grund, som ikke er mindre væsentlig, nemlig den, at, som Alle bekendt, foreligge Lønningslovene til Revision — de have allerede foreligget i forrige Samling —, og hvis Rigsdagen nu voterer en Lønningsforbedring til alle Embedsmænd samtidig med, at Lønningslovene foreligge til Revision, vil det, forekommer det mig, være forbundet med overordentlige Bæmskeligheder for de nedatte Udvalg at ubfinde de mest tidsvarende Lønninger for de forskjellige Embedsmænd. Jeg tør formode, at for de lavere lønede Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende vil mulig Lønningen med en saadan Lønningsforbedring, som her er foreslaaet givet under Form af et Dyretidstillæg, faa nogenlunde svare til den Lønning, som de i Virkeligheden bør oppebære; men det turde paa den anden Side være ligesaa vist, at mange af de Embedslønninger, som for Tiden ere gjældende, burde undergaa Forandringer, mere eller mindre, enten opad eller mulig ogsaa noget nedad. Alt efter de Vedkommendes Embedsstilling og det Ansvær, der er forbundet med det Embede, de behæde, og af flere andre Hensyn. Det forekom-

mer mig derfor, at det er saare ueheldigt at tage en Beslutning som den, her foreslaas; thi det vil, som sagt, i høieste Grad vanskeliggøre det nedatte Udvalgs Hverv. Jeg tilraader derfor at fastholde Forslaget, som det er kommet fra det andet Thing; thi derved ville mange Embedsmænd nyde et Dyretidstillæg, som jeg erkjender, at de haardt kunne trænge til, og de enkelte høiere lønede Embedsmænd, som jeg ogsaa vil erkjende kunne trænge til et saadant, kunne vel nok undvære det; ialtfald kunne de langt bedre undvære et saadant Tillæg end de, her er Tale om. Jeg fraraader saaledes at stemme for Ændringsforslaget.

Brasch: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler (Sauerslev) stylder Bevis for, hvorledes det kan forholde sig saaledes, at den høiere lønede Embedsstand ikke skulde have en Trang, der var lig den, den lavere lønede har. Det tror jeg paa ingen Maade er oplyst, og naar den ærede sidste Taler fremhævede, at det vilde præjudicere Behandlingen af Lønningslovene, naar man vedtog at give det saakaldte Dyretidstillæg, som egentlig kun er et Lønningsstillæg, forekommer det mig, at det ikke kan siges. Det i det andet Thing nedatte Udvalg maa staa med fuldstændig fri Hænder ligeoverfor, hvad der bliver bestemt med Hensyn til Lønningsstillæget; det forekommer mig aldeles klart. Det, her er Tale om, er kun en midlertidig Hjælp. Jeg har ogsaa den Tro, at, naar det Spørgsmaal, hvortom her er Tale, kommer til endelig Afgjørelse i et Fællesudvalg, vil den Følelse nok gjøre sig gjældende, at den Tanke, der ligger til Grund for Regjeringsforslaget, er bygget paa Billighed, og jeg kan aldrig tro, at det andet Thing skulde have et andet Syn paa, hvad der er Ret og billigt, end man har i dette Thing. Der er sagt, at man her vil yde Retfærdighed; men jeg tvivler heller ikke om, at det, naar Sagen kommer paa det sidste Stadium, vil blive erkjendt fra alle Sider, at, hvad man her har ønsket og søgt at fremme, vil ogsaa finde en Afslutning i større Omfang, end hidtil er sket.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

det foranstaaende Ændringsforslag af Carstensen, Juul og Matzen om at give Lovforslaget en anden Affattelse

vedtoges med 47 Stemmer mod 12.

Lovforslaget i den saaledes ændrede Stikelse

vedtoges med 47 Stemmer mod 7.